

Selmeczbányai Híradó.

SELMECZ- ÉS BÉLABÁNYA SZAB. KIR. VÁROS HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden szerdán.

Előfizetési árak:

Égész évre	4 frt.
Fél évre	2 ..
Negyed évre	1 ..
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Kiadók:

Főszerkesztő: VÖRÖS FERENCZ

Felelős szerkesztő: SZTANCSAY MIKLÓS.

A lapot illető szellemi közlemény, valamint az anyagi rész is a kiadóhivatallra ezimendő.

Hivatalos hirdetések díja:

100 szög 2 frt. ezentúl minden megkezdett 10 szögről 1 frttal több.

Magánhirdetések hirdetési díja:

Egy 3-szor hasabozott garmondosor vagy annak térmértékéért 5 kr.; másolszori hirdetésnél 10%; karmadszori hirdetésnél 20%; több-szori hirdetésnél 30%; árkedveendő.

Nyitlér soronként 15 kr. — Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Hirdetések a kiadóhivatallal ezimendők. Hirdetés és nyitlér díj-ak előre fizetendők. — Kéziratok nem adatainak vissza. —

Émlékezzünk régiekről . . .

Köd borult halottak napjára. A természet gyászfátyola ereszkedett le annyi derül tverőfőnyes nap után, hogy megsirassuk halottainkat, kik a miénk voltak.

A magyarok temetőjében sűrűn csikorgott ez évben az érezkapu, berozsádósodott sarkai majd hogy fényesre váltak.

Émlékezzünk régiekről.

Hiszen virrad már s a ködfátyolon keresztül megjelenek elhunyt nagyjaink alakjai, hívólag, biztatólag intenek felénk oman az örökélet, avagy örökhalál mezejéről, hova mindnyájunknak el kell jutnunk.

Vajda János, Bethlé Gábor gróf, Brassai Sámuel, Kammermayer Károly, Kovács József, Horváth Gyula, Kozma Sándor, Pulszky Ferencz, Helfy Ignác! mily hosszú névsor s mennyi munkálkodást foglal össze s egytől-egyig a magyarok csillagjai voltak, a költészet, tudomány, önzetlen munka csillagai, melyeknek fénye mindig magyar és csak magyar volt.

Volt!

Ha phrasissal ohajtamánk élni, azt kellene mondanunk, hogy marad, lesz, mert . . .

Mi csak emlékezzünk!

Városunknak is kijutott a gyász ez évben! Halottaink vannak, a város halottai . . .

Liszt Gusztáv, Wagner József, Clement Gyula, Breznik János és Kövessy János!

Itt éltek ők közöttünk, ismert alakjai től megjelennek, hogy figyelmeztessenek, miképen kell élni, hogy a halál ne jelentsen elfeledést!

Nem méltatni akarjuk őket, hiszen mi csak emlékezzünk!

Émlékezzünk arra, hogy betöltötték az élet feladatát; nemesak maguknak éltek, de családjuk körén is túlhaladó volt működésük, a közérdekkel soha ellentétbe nem jöttek, sőt annak érdekében cselekedtek; apróbb kiesések nem gátlanak meg abban, hogy a város halottainak nevezzük, hiszen a miénk, mindnyájunké voltak ők.

Közöttük a legnagyobb még halála után is jót tett. Életében senkinek sem ártott, halála után fejedelmi ajándékkal emelte fel azokat, kikért élt és kikért meghalt.

Azok az apró melegek, melyek halottak napján sirjaikon kigyuladtak, a fájó emlék és hálás szeretet csillogó fényei voltak a maguk egyszerűségében, amint hogy egyszerűek voltak ők maguk is nagy életükben.

Béke lengjen áldott poraik felett!!

A főispán szava.

Hogy városunknak sok mindenre van szüksége, mi a mulánk nem létesült, s minek a létesítését a haladó korszak megkívánja, az bizonyos; de hogy városunk pénzügyi viszonyai e hiányok póllását szorozza el nem bírják, az is bizonyos. Lapunkban több alkalommal rá mutattunk a követelményekre, de egytől-egyten ismétlenül hangszulycok, hogy e követelményeknek csak fokozatosan, először a legszükségesebbek a nélkülözhetetlen létesítve felelhetünk meg.

Főispánunk, ki a város haladását, felvirágzását szívén hordja, de e mellett elviselhetetlen terhekkel a polgárságot sújtani nem akarja, alábbi a várospolgármesterhez intézett leiratában álláspontunk mellett nyilatkozik, s e leirat hangos bizonyítéka városunk iránt

Végtelen, megoldhatlan kérdések egész áradatja rohanja meg elménket a gyertyafényt árasztó sírok nézésekor. Mi van a síron túl? Mi lesz az elrepült lélekből? Vagy talán láthatatlann körül-körül táncolja a gyertya fényekel, a melyek alatt állt hagyott teste rohadozik? Avagy fenn ott a csillag égen, a végtelen világ őrben bolyognak a meghaltak szemei? . . . Vajjon a testtel együtt a lélek is megszünik létezni? és elmulik az ember örökre nyomatlanul?! Fellamadunk talán? hogyan szedi össze az ezredévek óta elenyészelt hüvelyét a lélek? . . . Avagy talán más alakot ölt? Miért nem jön egy sem vissza onnan, hogy megmondja, megjeltesse e kérdéseket, a melyel foglalkozni bűn és vétke, a mely megőrjíti a merész halandót, ki a mindenség lilkait meri kutatni?

Tudatlan az gyarlóságunk egész nagyságában áll előtűnk, s a sír néma, könyörtelenül titoktartó!

Mulandóságunk, véges-lényünk megdöbbentő valósággal nyilatkozik meg: ma nekem, holnap neked. Nensokára talán a mi sírunk felett születnek ilyen gondolatok; talán mi is hallani fogjuk odalenn; de megfelelni e végtelen kérdésre nem tudunk; a halál jól titoktartó, egy peesét az élők és kimultak között, melyet feltörni halandónak nem áll hatalmában. Leviszük a sír fenekére azt, hogy soha többé meg ne szuladjunk felele.

Meg-megszöndül a sír felett egy-egy lehellő fellel; tova viszi a szellő a fa cslárgutú díszét; egy más sírra hull alá, hogy elboscélje lakójának a másik sír takarla hulla életét. A halott poraiból kinőtt fak elküldik egymáshoz hulló leveleiket; a szel lágyan viszi tovább-tovább, hogy elmessejék egymásnak a száraz levelekkel, mi történtek ott a sír alatt . . .

táplált jó indulatának, miért is azt polgármesterünk felhatalmazása folytan szóról-szóra közöljük, a min következik:

A közgyűlések folyamában állandóan tapasztalom, hogy egyre hoztatnak, kétségtelen a közönség érdekeit szolgáló célzó határozatok, amelyek már eddig is nagymértben felszaporodva elintézetést várnak, csak hogy az elintézetést sok esetben pénzügyi s egyéb körülmények teszik lehetetlenné.

Nem lenne észrevétel, ha minden közgyűlési határozat a közönség érdekében s a kellő pénzfedezet mellett, azonnal a végrehajtás stádiumába lépne, csak hogy éppen a pénzbeli fedezet hiánya folytán állanak elő az esetek, hogy a közgyűlések határozatai, folytonosan szaporodva, várják az elintézetést.

Többnyire ezek az okai annak, hogy a közönség azon hitben, miszerint azok el nem intézése a tisztviselőkké lassu munkáján mulik, a tiszt kart veszi támadásának célpontjává.

Az ügymenet, s a tisztviselőkké reputációjá érdekében elodázhatlannak látom egy rendszeres eljárás foganatosítását, melynek eszközöltetése véget felkérem tekintetes Polgármester urat, hogy az eddig hozott, de végre nem hajtott határozatok (közgyűlési) egybevetése folytán, azok végrehajtási sorrendjét megállapítani, a közgyűlések bemutatni s az ezen sorrendileg összeállított határozatoknak programmszerű s az évi költségvetésekben fedezetet nyerhető kivételét közzéközlteni s mindaddig, míg ezen határozatok végrehajtása pénzügyi akadályokba ütközik, kivéve a halaszthatlan intézkedéseket, hatékonyan oda hatni sziveskedjék, hogy a felcsigázott igények, kellő tapintattal egy egészséges mederbe vissza szoritassanak.

Ily módon meg lesz óva a tisztikar alaptalan támadásoktól, a tanács s a közgyűlés mel-

Hatalmas sír előtt állunk. Ember-ember hátán tolong, a kíváncsi nép ezre bámolja a díszesen kivilágított sírt. Hatalmas márvány sírkö díszíti a jól gondozott sírhelyet, aranyos vasrész keríti be a remek sírdombot. Koszorukot, virágokat világit meg a számos mérsédlv. Remek díszítéssel, jóízűssel találkoznak itt. Gazdag ember nyugszik e sír alatt. Kivilágított dúsan felezőmozgott sírja kiválik a többi közül: elhomályosít mindent.

A sír mellett s körülötte, hiába keresik szemünk a gyászoló családot, családtagot, sehol senki. Egy szolga minden. Egykedvűen pipálgat a sír melletti padon, arczán melegegédés mutatkozik a bámoló népség látására, legfőbb gondja, a mécsék felé irányul el-el fujja egy-egy már pislogó lángot. Szegény gazdag ember! Vagyonoddal boldogga lettél egy családot, s e kegyeletlejes napon nincs a ki előjőni tehozad! Nem elég-e, hogy sírod a legdíszesebb! . . .

Egy kicsiny, de izléssel kivilágított parányi sír-ocskó feled térdel a gyászoló fiatal anya. Ragyogó szemét elborítja sűrűn hulló könnyei. Zokogva borul a kis halom mellé. Nem látja az ötlet számlommal néző közönséget. Csak sír, zokog keservesen. Kis gyereke elhunytával megszűnt az összekötő kapocs közre és férje között. A míg a gyerek élt, egymáshoz fűző őket a szülői szeretet. Nem bírt egyikük sem ellenni nélküle. A könyörtelen halál most elragadta tőlök egyeden, félve őrzött, imádott kicsinöket, s a kis baba mosolyának elmultával megszokadt köztük minden, minden. Kétszeres csapás volt ez; a férj kis gyerekevel együtt a feleséget, a nő férjét vesztette riadásul. Több percz óta térdel már mellette feje. Ő is eljött kicsinyét felkeresni. Nem ismerik fel, avagy nem veszik észre egymást. Mindkettő a maga

TÁRCSA.

Halottak napja a temetőben.

Megelevenül minden évben egyszer a temető.

Eljönnek az élők, hogy leróják tisztelőket a holtakkal szemben. Századok óta megy az így évről-évre, nemzedékről-nemzedékre. Az idő nem tultta az emberiség e kegyeletes szokását eltörölni, megmarad az épen, sérthetetlenül bennünk: a halottak iránti tisztelet.

A kegyelet alkotása ez. Meghajolnak előtte a földi nagyságok, s együtt, egy szívvel-lélekkel siet mindenki a halottak birodalmába: a temetőbe. A méla, kiellen esendél felváltja a zaj; emberi hangok hallatszának a sírok csendje fölött: e néma ország felülénk a jövő-menő emberek zajától. Egész nap tódlul kifelé a nép; koszoruk, virágok halmazát hordja ki szerettei sírjaira.

Eljön az esti, lassanként beselétodik: megvilágosodik az ezernyi gyertyafényből a temető: tündéreként változik át. Nagy néptömeg borítja el minden zegszugát, s a gyászoló nép a kíváncsiak tömegével összevegyül. Zsibong, nyitásgog a fel s alá hullámozó néptömeg. Fellangzik az ének, az ájtatos hívők töduának a kápolna felé, hol a pap hirdeti igéit: por és hamu vagyunk.

Az ezernyi gyertya fény halvány világa mellett oly sáppadtak az emberek; könny gyűl szemekbe; s az ég felé a holtak országából ezernyi lélek imája repül: „adj uram örök nyugodalmat nekik!” Harangok zúgását megijesztulva hozza felénk az esti szél; nem ismert érzések uralkodnak egész lényünkön.

tósága a hírlapi meghurcoltatásoktól, meg fog szünni a kapkodó, időt s erőt fecsérő eljárás s a rendszeres működés keretében végrehajthatók lesznek egymásutánban az eddig hozott, de végre nem hajtott határozatok; a jövőben pedig az egészséges, időt és erőt jobban kihasználható működéssel, a vagyoni körülmények zsinórmértéke mellett egymásutánban fogjuk megoldhatni mindazon kérdéseket, melyek összességé és bányá városunkat a helyzet magaslátára emelendik.

A tekintetes Polgármester ur ismert tapintata míg egyrészt megfogja találni a programm szerű végrehajtás módjait, úgy a programmu felállításra, mint kivételben, másrészt többször elismert ügybuzgósága mihamar a fennebb vázolt egészséges fejlődés útjára fogja terelni a sz. kir. város közigazgatását s ezzel együtt erőteljes s egységes programmon nyugvó kulturális fejlesztését. — Ezen meggyőződésben, kiváló tisztelettel maradtam

Ipolynyék, 1897. október 25.

Horváth Béla, főispán.

Színészet.

Tegnap nappal bezárult Thália temploma. Utóljára hangzott fel a zaj a taps a nézőtérben. Ma már csak kopcsolás hallatszik: bontják a színpadot. Atadják a nézőtérnek csúfolt kis termecskét gazdájának, hadd mérje tovább benne a bort, sört. Távznak színészeink, és indulnak egy jobb hazát keresni. Elcsendesül minden. Egy pár nap múlva megy minden a régi, megszokott kerékvágásban, csendesen, egyhangúan. Egy jobb jövőre való kilátás nélkül kell őket elbocsátanunk, egy parányi kis reményt sem nyújthatunk nekik, és azt sem merjünk nekik mondani, hogy: szívesen látunk újra városunkban. Nem merészljük őket marasztalni, hiszen képtelenek vagyunk bár meg csak a megélhetést is biztosítani számukra. Defizitelt szerezték nálunk.

Igazán nem tudunk számot adni magunknak arról: mi, okozta mi idézte fel azt, hogy így gyér pártfogásban részesítettük őket? Hiszen elismertük hangzattal, hogy jó lársullattal intelligens színészekkel van dolgunk: az előadások teljes megelégedésünkre, reményen felül, egytől-egyig mind kifogástalanok voltak és a tarsulat úgy a színpadon, mint kőn az életben is derekasan megállotta helyét.

Avagy talán ama csekély publikummal, kik meg-meg jelentek néha-néha, kik lenne merítve teljesen intelligenciánk? Hiszen sem az időjárás nem okolta, mert állandóan szép derült idők jártak, sem pedig egy más mulatság nem jött közbe, mert egyetlen egy estély vagy egyéb szórakoztató összejövetelünk ez idő alatt nem volt. Azt sem lohatjuk rá, hogy messze volt a színház, hiszen a város kellő közepén, a legkönyvebben hozzáférhető helyen ütöttek fel színészeink táborukat.

Az anyagi siker hiányában, lényes erkölcsi elégtelével távoznak ok mi tőlünk. Nem emelhetünk egyetlen egy szót sem játkaik s magaviseleteik ellen: ok derekasan megállták helyeiket. És hogy a magyar

fájdalmával van eltelve csupán. Most fel áll a férfi s a nő mintegy álomból felébredve tekint fel rá. Könynyes szemekkel néznek egymásra, s a mely fájdalom ki-fejező vonások mindent de mindent megértetek. Egymás kebelére borulva sokáig zokognak csendesen, egyszerre repül az ima fel az ég felé: a mit nem volt képes az élet összetartani, egyesíti őket most a sir.

Távolabb, messze a díszes siroktól, ősz, löpördött anyóka tédrel pár nap előtt gyászosan kimúlt egyetlen gyámolója, támasza, vizsgálója: unokája sirja felett. A sirt egy pár gyertya lángja díszli csupán. Némán, könytelen terdelpel a sir fölött; könynyen nincsenek. Száraz szemekkel nézi, mélan, meroven a hamvadó gyertyákat; színtelen ajkai valamit suttognak szüntelen, vézna, erőtlén termete előre görbül terdeplő helyzetében.

Ajkiról tómpán, színtelentől hangzik fel a panasza és a nagy fájdalom miatt nincsen egy könnye; érthetlen szavak tódulnak ajkaira: reszkölő karjai görcsösen szorítják a kicsiny fejét. Elalszik egyik lángra a másik után.

Halottja sirján már rég nem ég a gyertya; a temető is lassanként néptelen lesz; már mindenki távozik. De az öreg csak egyre suttogja érthetetlen szavait, lelke valahol messze bolyong; nem eszmel semmire, nem érzi a hideget, nem lát, nem hall semmit; száraz, üres tekintete a csillagos égen révedezik. Mintha egy láthatatlan erő vonzana az ég felé ellenáthatatlanul. Rongyokba burkolt alakja még sokáig ott görnyed a sir felett, ... aztán eltakar mindent a sötétség! ...

Harminckilenc

intelligencia egy hatalmas létszámában is, mellyel városunk tudvalevőleg bír, egy új művelt közönséggel szemben is defizitelt kell lávoniok s nálunk a bukkához oly közel jutottak, mindezeknek miért kuttassuk okát? Önmagunkban egy sem szerepelt keresni.

Csütörtökön: Gyárfás Ödön jutalomjátékául „Bánk-Bán”, Katona József halhatatlan remek műve került színpad, egy minden tekintetben összevagy, sikerült, jól betanult előadással. Vidéki színpadokon e darabot nem igen láttuk sikerültebben, halásosabban ádni; Gyárfás valóságos eszményi alakká tette Bánk-Bánt, erős tehetség, igaz fellogas, remek szavalt tehetség jellemző. Vágó István bravurral adta Tiborezot, magával ragadta, lebilencselt a közönséget. Jobb Tiborezot nem is képzelhetünk az övénél. A közönség mely figyelemmel leste a szereplők minden szavát, hatalmasan hangzott fel a taps a játékosok végén háromszor négyszer is kiválták a szereplőket, kik egytől-egyig csak dícséretet érdemeltek.

Pénteken „Stern Iszák” című bohózat ment Rátkayval a czimszerepben, kinek egyszersmind jutalomjátéka is volt. A darabról magáról semmi jót sem mondhatunk. Egy férczmunka az egész, minden szöveg nélkül, czelja csakhogy megnevetessen, vicceit azonban ütölköptak, divatját multa színpadi fogások, csupa sületlenség egyre-másra halmozva. Hanem Rátkay becsületesen megállotta helyét, eht Iszák Sternel állítva élénk kitévően jól diszponálva, komikuma, humora egész megelevenítette Stern Iszák sablon szerű alakját s folyton derűltségben tartá kúpleival a közönséget. Krasznay is, a szórakoztató patikus személyesítője gyakran kelle derűltséget.

Szombatban este az akadémiai ifjuság közreműködésével „Sobri Jóska lakodalma” című népszimű került színpad, természetesen a nagy érdeklődés miatt szüfolt ház előtt. Megjelent a város színe-java, hogy végig nézze ismerősei jätét, s tapsoljon nekik egy-egy sikerültebb jelenet után. Tapsban, kihívásban részesült a szereplők mindenike. Nem akarjuk a szereplőket az igazi kritika szemüvegén keresztül vizsgálni; hiszen műkedvelőkkel, hogy úgy mondjam: dilettánsokkal van dolgunk, a kik mindnyájan, csupán jóakaratu szíveségből álltak be egy estére a muza szolgálatába, tudva azt, hogy ez az est telt házzal csinál.

Meg kell itt emlékeznünk az ifjuság zenekaráról, a mely igazán ki tett magáért. Maga a primás kitévő tehetség s virtuóz játékaival sok tapsot s éljenzt szerze, kicsiny, de minden tekintetben jó bandájának. Egész kis czigány banda ez, még pedig a legjavából. Kár, hogy ezimbalmosnak nem hallottuk, mely bizony egyik lökőszögöl része és kelleke egy jó bandának. Gratulálunk azért mindnyájuknak; igen élvezetes estét szerezték öszvegü, jól megválasztott magyar nótáik bravuros eljátszásával.

Vasárnap délután felhőlyárrakkal a „Kis alamszi”-t adták másodizben, nagyon kelcs közönség előtt, a megszokott jó előadásban.

Vasárnap este a „Csikós” ment igen jó előadásban s hogy mindig oly kevesen voltak, egy csoport sem hatott színészeink jó kedvére, igen élénk temperamentummal, jó kedélyvel játsztak azért, Tomori, Gyárfás és Szilágyi kitévők voltak s igen nagy derűltséget keltett a három részeges kománasszony mulattaló jelenete.

Hétlőn „Az Itelet” Zivuska Jenő szép reményekre jogosított szerző — szomorujátékát adták elő igen kevés közönség jelenlétében. Kezdő de tehetséges ember áll előttünk. Szomorujátékkal lép először a közönség elé, bizalma nagy az ő műve iránt, nyílt homlok-al áll elő, hogy hadd hallja a közönség véleményét. Merész kezekkel választ ki magának egy középkori eseményt, hogy a szereplők alakjaiba életet, ért öntsen, megelevenítse, felidézze a középkor mistikus világát, lovagjait. És mondhatjuk bátran, sikerrel dolgozott.

A mű nyelvben, kifejezésében van valami Schakespeareól, zengetes és erőteljes. Mintha a középkor e halhatatlan felistene befolyása, sugalmazása vezette volna anélkül, hogy utánozna, majmolja. Egyszerűség, de mely érzés, erőteljesség jellemzi művét, a szenvedélyes cseteléséről rövid, de értelemteljes, semmi felengzés, egyszerű szavakban mely értelem árul el s a közönség fantáziájára bizza helylyel-közül magát, a csak úgy sejtlem szerűen kifejezett gondolatok emelésénél.

A mi magát a formát illeti, megjegyezzük, hogy azok a rövid színek, rövid képele a mese összefüggésének hátrányára vannak, késeleltek a cselekmény kifejlődését, a mű görűtlekenységének rovására szolgálak.

Nagyhatalással, mondhatjuk drámai erővel végzi be a művet, a megindító, megrázó börtönjelenetben. Ez a jelenet valóban remek, s a mű egész alapszméjét itt fejezi ki, itt nyilvánul legjobban alkotó erje, itt tünik fel drámai képessége. Itt lesz nagygyá műve által, mert képes egészen kifejezni, méltóan esetelni

azt a hihetetlen megrendítő, mélységes fájdalmat, a melyet a megrémegtet Francesonak éreznie kell menyasszonya, apja látásakor, midőn tudja, hogy a boldogság, a mely most egész nagyságban áll előtté, a melyért mindenét de mindenét odaadta volna cserébe, messzebb áll most tőle mint valaha.

Gratulálunk az ifju szerzőnek, habár meg van benne is, mint minden szerzőben az alakí forma hiba s néhol a terjedőség; de a hatás mint művével élert, csak buzditására szolgáljon, csak bátorítsa őt továbbra is. Tehetséges, képzelt erő, s gondolnat nem hiányzik nála, igyekezzen azokat formákba önteni, alkosson, teremtsen, és dolgozzék.

Az előadás igen jó volt. Kivált a főszereplők dícséretet érdemelnek, hogy rövid idő alatt oly jól betanulták néhez szerepeiket. Gyárfás, Vágó, Krasznay igazán remekeltek, kitévők magukért, hatalmas alakításokkal megkészszerelték a mű sikerét, helyes fellogással, s szerepik átérésével lebilencselték a halgatóság figyelmét, magukkal ragadták a közönséget. Zajos tapsokban, kihívásban részesültek a szerzővel együtt. A nem nekik való szerepekben jó volt Rátkay és Szilágyi, Berzsenyi rövid szerepében is megindító alakítást nyújtott, s mint minden szerepében, úgy az este is kitévő volt.

Meg kell említenünk és dícsértnünk Nieszter Józsefet is öszhangzatos zeneszámaért, különösen szép volt a felvonás alatti melodráma, a mi főleg kellemes, harmonikus accordjaival hatott. Csinos volt a varga kúpleja élénk, temperamentumos, fülbemászó dallamáért, a melyet párszor megújraztak a szerzőtök lámpák elé hivaták érte.

Kedden este a „Virágcsatá”-val búcsuzott el a színtársulat. A közönség teljesen megtöltte a nézőtér legalább az utolsó nap ne panaszodjék az igazgató. Az előadás a legsikerültebbek egyike volt. Színészeink ma versenyeztek egymással szerepik tudásával; minden tekintetben korrekt, magas színvonalon álló, egybevágó előadás volt ez, Tomory Melissa (Fodor Róza) kedves egyszerűséggel, finoman díszkretén adta a próbamanzel üde, romatlan alakját; csinos, határos énekszámait a közönség gyakran megújraza s tapsokkal jutalmazta egész előadás folyamán keresztül. Lónyai Piroksa (Maloms Ilon) a kis tudatlan falusi libácska, szögletes, csizolatlan, egyszerű de bájosan kedves alakját élethűen állítva élénk, mindvégig figyelemre méltó elevenséggel; különösen kedvesen naiv volt a Vágó I. (Vég Adolár) és a Gyárfás Ödönneli (Teszéri Pista) kagaztató jelenetekben. Rátkay (Rozogi Benő) mindvégig derűltségben tartotta a közönséget sikeres, finom komikumával ugyszintén Gyárfás Ödön is hatalmas játszta a nem neki való szerepet. Krasznay (Br. Ikorvári Niki) egyszerűen nagyszerű volt. Irigylejűk tőle azt a finom elegáns komikumot, melylyel mindnyájunkat a szószoros értelmében elragadott. Nagyobb szerepben láttuk már őt, de jobban nem!

Harminckilenc.

Hivatalos rész.

Hirdetmény.

Selmecz-Bélabánya sz. kir. város kapitányi hivatala részéről ezennel felhívunk mindazon 1877., 1876. és 1875. évben született hadkötelesek, kik az 1898. évi ünczésás alá tartoznak, miszerint illetékes hatóságainak megkülöndöz bejelentési kivonatok szerkesztetése végett folyó hó november 30-ig e hivatalnál jelentkezzenek.

Selmeczbanán, 1897. évi október 11-én.

Krausz Kálmán, főkapitány.

7031. sz./1897.

Hirdetmény.

Selmecz-Bélabánya város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező, lent nevezett javadalmak 1897 évi november hó 1-től 6 évre írásbeli ajánlatok tárgyalásával egybekötött folyó évi november hó 11-én délelőtt 10 órakor a városi tanácssteremben tartandó nyilvános árverésen bérbe fognak adatni és pedig:

1. három föld a központi kohóval szemben, 5 évre. 2. Patroukszko nevű földbirtok, 5 évre. 3. Miről árverési szándékozik azon megjegyzéssel értesítettek, hogy az árverési feltételek hivatalos órákban a gazdasági tanácsnoknál betekintheők.

Selmeczbanán, 1897. évi október hó 28-án.

Szinyai József,
polgármester.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Személyi hírek. *Farkas István* országgyűlési képviselőnk több napot városunkban töltött, Budapestre tegnap utazott vissza.

— Közgyűlés. Horváth Béla főispánunk ő mellettsége a november haví törvényhatósági bizottsági közgyűlést jövő keddre e hó 9-ikére délelőtt tüzte ki, aznap délután a közigazgatási bizottság fog üléseni. Mindkét ülésen főispánunk fog elnökölni.

— **Kinevezések.** *Becker Nándor* lyc. segéd tanár, rendes tanár néveztek ki. Örömmel fogadják a kinevezést, mert Iyccumunk derék tanerőt s társadalmunk kedvelt tagot nyert benne. *Dr. Tandlich Ignác* tb. főorvos a mult havi katonai előléptések alkalmával a tartalékban honvéd főorvossá nevezetett ki, a csendőrségnél pedig *Tirts Béla* nyert hadnagyi rangot.

— **Szobor ünnepélyek.** A helybeli ev. Iyccum okt. 20-én tartotta meg Ó Felsőze szobor-adományát alkalmából iskolai ünnepélyt. Delelőt 9-kor az ifjuság a tanárkarral együtt az ev. templomba vonult, hol Händel Vilmos főesperes igen szép imában emlékezett meg az esemény fontosságáról. Az ünnepély folytatását a városi tornateremben találta, azért itt, mert a Iyccum épülete nem rendelkezik olyan helyiséggel, mely az egész tanulósereget magába bírja fogadni. A hymnus együttes előlétele után Gellén Barna VIII. oszt. tanuló helyes feljeggyással, hatatosan szavalla el Tompa Mihály Iy Simeonját. Ezt követte a Iyccumi vegyeskar száma: Járjatok be minden földet; a sikerkerült előadás megmutatta, hogy Fekete István tanár, a buzgó vezető más az iskolay elején is letudta közödni a kezdet nehézségeit. Az ünnepély főszáma Király Ernő lyc. tanárnak ünnepi szónoklata volt, melyben Ó Felsőze adományának jelentőségét abból a szempontból eszette, hogy a király nemcsak harcosoknak, hanem polgárknak, továbbá hogy Bocsay és Bethlennek is emelt szobrot. A legkegyelmesebb leirat felolvasása után sorba vette nemzeti hőseinket. Hunyadi János méltán azzal fejezte be, hogy a nemzet őt kormányozta, fiat pedig királyllya választva, jutalmazta érdemeit, ami még nagyobb dicsőség volna őseink gondolkodásmódjára nézve, ha igaznak bizonyulna, hogy oláh származásu volt. Zrínyi Miklósnak az önfeláldozó hős, Pally János grófnak a szatmári béke létrehozója nyer szobrot, mely hirdelnéi fogja, hogy a hűség a királyhoz és a ragaszkodás az alkotmányhoz nem lehetnek egymásnak ellentmondó fogalmak. A nem katonák közül azzal sorban következtek Szt. Gellért, Anonymus, Werbőczy, Tinódi és Pázmány, mint a kereszténység vértanúja, a honfoglalók iránti kegyelettel feltartója, a nemzeti államtól megvédő nemesség szószólója, a hazaszerető apóljója és a iskolagy s műveltség előmozdítója. Bocsaynál nagyon helyesen fejtette ki a szónok azt, hogy Felsőze uralkodók azon tette, hogy neki is emelt szobrot, annak bizonyosága, miszerint az ősök iránt tartozó kegyelettel szemben is előséget ad az alkotmányosság dicső élvénye. Bethlen Gáborban a vallási türelmesség bajnokát dicsőítette, kinek a vele rokon lélek állított emléket. Az egész beszéd mely benyomást tett az ifjuságra, s ennek hatása alatt megilletődéssel csekkellék el az összes megjelentek a Szózatot, a mivel a lételemmel ünnepély végét is ért. Jézovics Károly igazgatótanár az ünnepi beszédet a Iyccum évégi értesítőjében fogja közrebocsátani. *A kir. biz. nyugyművésze* pedig f. hó 25-én ünnepelte meg Ó Felsőze nek a Iy szobor felállítására vonatkozó legkegyelmesebb elhatározását. Az ünnep reggel 8 óra körül isteni tisztelettel vette kezdetét, mely után az ifjuság a tanári testülettel élen a gymnasiumi épületbe vonult, hol is. é. p. az első osztály tantermében Panek Odón igazgató lelkes bevezető beszéddel nyitotta meg az ünnepet. Erre az ifjuság élénkelte a „Királyi-hymnus”, melynek vezetérfel Zank Gergely gym. tanár szépen átgondolt emléksbeszédet tartott, melyben a Iy szobor történelmi alakjait jellemezte s az ifjuságot vallásosságra s hazaszeretőre buzdította. Azután Velics Miksa VI. osztályú tanuló szavalla el Kölcsey „Hymnus”-t, utána pedig Bielek Ede Petőfi „Honfidal”-t, s a szép ünnep a szót emlékléssel ért véget.

— **Halottak estéjén.** A polg. dal- és zenekör régi szokásához híven a f. évben is testületleg s a tüzoltó egyesülettel kivonult a temetőbe, az elhunytak iránti kegyeletadójának lerovása végett. A két egyesület először a székfának kapun túl temetőbe vonult, innen a lenyárvár alatti r. kath. temetőbe Gasparik János sirjához, s végre az evang. temetőbe Gyurkovits Andrá sirjához ment, kik mind a két egyesületnek tagjai voltak s a f. évben haltak el. A dalnok mindenütt szölen előadott s megható gyászénekekkel, a tüzoltó egyület pedig az imára szóló vezényszó mellett a szokásos tiszteleggyel adott kifejezést a kegyelet érzelmének.

— **Uj tanárségedek.** A m. kir. pénzügyminiszter a bányász-vegytani tanszékhez *Ujgőh Zsolt* volt bányász akad. hallgatót és a földművelésügyi m. kir. miniszter *Szaboda Zeno* m. kir. erdő-gyákmunkót az erdőszeli vegyitani tanszékhez tanárségedül nevezte ki. Az erdőszeli vegyitani tanszékhez eddig tanárségedül állás nem volt rendszeresítve s ennek rendszeresítést csak ez évben engedélyezte a miniszterium az akag. igazgatóság indokolt feltérjesztésére. A kinevezetteknek gratulálunk.

— **Honvédszobrunk mintája.** Boldoguln Ocsosky polgármesterünknek elhalálása óta, hála! özevgy sziromleket állítottak, melyen feltejlhett ferjének arcvonásait örökítette meg, a sziromleket elkészítést Sz. János János szobrászra bízta, ki e zélelő városunkba is eljött s itt értesülve, hogy honvédeknek felállítását is tervehv van — elvállalta, hogy tervet készít minden külön megbízás nélkül. Szitayai József polgármesterünk a szobrász elhatározását örömmel fogadta s már-már egészen felelősebe ment az ügy, midőn ma Sz. János János szobrász jelenléteknél polgármesterünk előtt s tudására adta, hogy a szobor mintája ma delátan megkezdik s azt a városi tanácssteremben óhajlja kiállítani Az érdeklődők, e mintát holnapotl kezdve a városi tanácssteremben megtekinthetik. A szobor költségei körülbelül tinnénegyezer forintot fognak kitenni.

— **Installatio.** Zólyomvármegye uj főispánjának *bárd Rudavitsky János*nak ünnepélyes beigtatását e hó 17-én tartja meg. A megállapított program szerint Beszterczabánya városa is díszes fogadtalásra készöl.

— **A nagyidők tanu.** Kik lehetnének csak mint a *nyegyvennyolcozasok*, kik hősköktől küzdöttek egykor ötven év előtt a magyar szabadságot s most ötven év után nem egy közülök nyomorban elhagyottan tengeti napjait s várja a megváltó halált, melylyel akkor annyiszor, de annyiszor nézett farkasszemmel. Jövő évben ünnepele az ország, a nemzet, Jövősegekre készöl városunk közönsége is s mint a legutóbbi rendkívül közgyűlésen hallottuk 2000 forint vel föl kölségvetésébe, melyből egy ezer forintot a honvédszokor felállítására szentel, hogy az ötven éves évfordulóban álljon az emlék s keltsen emléket, magasztos emlékeket, hazafias érzelmeket mindannyiunkban s valljon milyen emlékeket fog kelteni a nagy időknek körünkben nyomorgó tanuiban! Azt is hallottuk a közgyűlésen, hogy a felvett 2000 forintól talán 200 frt a szegények közt is ki fog osztalni, hogy ezek is kedves emlékek emlétsék a jubileum év legnagyobb napját! Szép dolog az is, de nem sokkal szebb volna-e, ha városunk közönsége kimondaná, hogy a nagy idők előtanúinak hátralevő nem sok számú napjait megédésit akarja s a helyett, hogy 200 frtot kioszt a nagy-számú szegények közt, kiknek egyikén-egykén azzal a rájuto csekély összeggel ugy is édes keveset segít, kijelenti, hogy az arra szoruló nyegyvennyolcozasokat maga a közönség tartja el — életök fogytáig ellátja őket oly segélyvel, hogy ne legyenek kénytelenek a nyomorral küzdeni, ugy sem sokan vannak már, ugy sem sokáig élhetnek már, hiszen az élet törvénye a leghosszabb életnek is határt szabott, édesítsük meg azt a néhány napot, nem sokat kívánunk ők, nem sokan kívánják azt, de csak egy páran, legfeljebb ötven, kiknek az állam segélyéből nem jutott vagy nagyon kevés jutott.

— **Fásításaink.** Törvényhatósági bizottsági közgyűléseink és városi tanácsunk utóbbi éveken nagy gondot fordít a fásításokra, melyeknek hasznosságát elvitálni nem lehet. Kölségvetésünkbe is több sziz forint van e czélra a jövő évi is felvéve s utaink közül a györgytárolt-ot továbbá a Szent-Antalra és Steffultóra vezető utak széleit fogják fákkal beültetni, az utóbbiakét díofakkal, a györgytárolt után ellenben akác, hárs és díofával vegyessen, mert ezen fák külön időben virágoznak s így a meheknek is dús mezőt szolgáltatnak. Örülünk e nemesak üdvös, de hasznos befektetésnek is, melyek képesek kettős czélt szolgálni s különféle érdekeket előmozdítani.

— **Kertészlak Vihnyén.** A v. tanács pártoló javasallal fog a törvényhatósági biz. közgyűlés elé járulni, hogy a vihnyei parkban új kertészlak építtessen, sokáig húzódtott a kérdés, a vihnyei kertész többször sürgette s mindig azon mulott, hogy a bérlő nem akarja a városnak a beépítendő öszeg 5%-át biztositáni sőt nem is választott a tanács felhívására; most aztán maga a kertész tett 5 évre ajánlatot, melyet a tanács el is fogadott. Az építési költségek 1200 frtra tehetőek.

— **Erdőőrti szakvizsgák.** Házom városi erdőszuhancz tette le a mult hónapban az erdőőrti szakvizsgát: Nemesok József, Biánszky Károly és Pomfy János, közülök Nemesok József kitünően.

— **Feléptve.** Az apácázárda elől elhordták már a kerést, el az állványokat s még csak egy disztelen korácsk hirdeti, hogy e helyen még egy néhány nap elűt buzgon munkálkodott sok munkászék, hogy elkészüljön az apácák zárdája. Egész szépségében előltünk áll a csinos kétemelesek épület, még csak a faltesten van hátra, hogy *külsőleg* teljesen készen legyen, a belső munkálatok még sok időt kívánnak s csak jövő év június havában mondhatjuk igazán, hogy *készen* van az apácza zárdá. Ténen át kifagyaszlják az épületet, majd feltelnek a szobákban, hogy teljesen kiszáradjon a fal, a festések és berendezések június és július hónapokat is igénybe fogják venni, de szeptember havában már megkezdődnek benne a tanítások! Az első emeletről az udvart egy függő hiddal fogják áthidalni a kertbe, ugy, hogy a növendékek minidjárt az első emeletről egyenesen a kertbe juthatnak, elővigyázatból is történt e helyes intézkedés, mert tüzvész esetén, melyet azonban a világrét sem óhajunk — a menekvés a kert felé nyitva áll, míg megmérthetlen szerencsétlenség állhatott volna be, ha a menekülők az egyetlen szűk lépősházra lennének utalva. Az apácza zárdá tehát fel van építve hős irigységgel nézzük a Jahn-féle házati, mely korlatozza a szép épület hatását s nem engedi az egész áttekintheti s irigykedve gondolunk a hosszú útra is, mely ugy látszik még e télen at is várni fogja a fellámadást, holott még sem halt, csak szunnyad, szunnyad mélysegen, hej pedig sokszor kialtoztunk a pusztában víz után!

— **A reformáció emlékünnepe.** A helybeli ágost. evang. hitvallásnak vasárnap ünnepelték meg a reformáció emlékünnepeit. Händel Vilmos főesperes gazdag tartalmu magvas beszélben méltatta a nagy nap jelentőségét, mely napon t. i. 1517. október 31-én Luther Márton a wittenbergi vártemplom ajtajára kilyezte a 95 tétel, melyekben azt bizonyította, hogy igaz megterés nélkül nincs bűnbocsánat. E napról teszteltatik a reformáció kezdete. A Iyccumi ifjuság szívtelileg jelent meg a 11 órákor kezdődött külön isteni tiszteleten.

— **A jövő év virilistái.** Az igazoló választmány összeállította a jövő év virilistáinak névsorát, melyet már lapunkban is közöltünk, de időközben változások álltak be, így Kachelmann Károly a Barsmegyei biz. tagságot tartja meg, Goldbrunner Sándor, Priviczky Rezső, Körös László jogakról lemondtak, Fekete László, Füzely Károly Nyitrai László a választott biz. tagságot tartják meg, ezek helyett tehát új virilisták léptek be. Az igazoló választmány — felszólalása alapján Joerges Ágost közgyűnkerekködött is a virilisták közé iktatta így hát a jövő évi virilisták névsora a következő: 1. Wankovits Lajos, 2. Hell Jakab, 3. dr. Tóth Imre, 4. dr. Stuller Gyula, 5. Sztkany Ferenc, 6. Krausz V. G., 7. Söltz Vilmos, 8. Takács Miklós, 9. Hornyacsék István, 10. dr. Fodor László, 11. Faller Károly, 12. Baumerth Dániel, 13. Sandrik József, 14. dr. Schwartz Otó, 15. Winkler Benő, 16. Podhragyay Pál, 17. Margóly János, 18. dr. Goldstücker Márk, 19. dr. Tölz Vilmos, 20. Kneszok András, 21. Kachelmann Gáspár 22. Weisz Ignác, 23. Steiner Bernát, 24. Joerges Ágost, 25. Walkovits Károly, 26. Bárdosy Antal. — [Figyelmezteljük az érdeklődőket, hogy ezen új végleges névsor megállapítása ellen is jogosítva vannak f. évi november hó 15-ig felebbezzéssel élni, a bíráló választmányhoz. Az ügyiratok a v. főjegyzői hivatalban tekinthetők be.

— **Halálozás.** *Csáthy Árpád* volt akad. tanárséged szombaton reggel Debreczenben elhunyt. A nagy reményekre jogosított 23 éves ifjut tüzdövez döntötte a sírba. Városunkban sokan ismerték s fogadták részvétellel halála híret. Béke lengjen porai felett.

— **Építkezéseink** című közleményünk felkeltette figyelmét az „Első törzsi cementgyárban beton és középítési vállalat”-nak, melynek műszaki igazgatója Zányi Kálmán okl. mérnök, kit városunkban itt töltött akad. éveiből előnyösen ösmernek. Zányi Kálmán magán lével intézett hozánk, melyben tudunkra adja hogy kész lenne Selmecezen építészeti irodát nyitni, ha kitátsa lehetne, hogy a kezdet nehézségeivel megbirkózni képes lesz, vagyis ha kitátsa lehetne arra, hogy a várostól megbízásokat kap, hangsúlyozza, hogy a vállalat *hazai*, közevesi, betonozási és egyéb munkálatokat is cselesében végz, mint pl. a Wünsch-eg. Magunkészéről Selmecezen vagy építészeti irodá megnyitását közérdeklő ügynek tartjuk s ezért foglalkozunk magán levelelv nyilvánosan is. Kitátsásokkal nem biztathatjuk a törzsi vállalatot, hiszen lehet, hogy a számitásban esatlakozunk s ez esetben az ide csábítás vádjával méllan illelhetne bennünket a vállalat, mi felcsopltuk, hogy a közel jövőben miket *kell* építenünk s mikre *lehet* számitanunk, hogy aztán ezekből a vállalat minő következtéseket von az élet szempontriból, hogy ezek után Selmecezbányán érdemes e egy építészeti irodát nyitni, vagy sem, ez a mi feladatunk körén kívül esik, bárha a város érdekében föltétlenül előnyösek, sőt szükségesnek tartjuk, hogy *építészünk* legyen. A szabad versenyt nem áll módunkban korlatozni, de nem is akarjuk, ha tehát a törzsi magyar vállalat elég erősek érzi magát arra, hogy a versenyt fölveheti — az *igazságos* jó akaratra bizton számithat, mert építkezéseink nagy része versenytárgyalás alá kerül s ha a vállalat feltételei a legjobbak és legkedvezőbbek, mi állhat utjában annak, hogy azt ne ó kapja meg. Legyen tehát szerencsénk a többit meglátni és meghozza a jövő!

— **Rendőri hírek.** *Elveszett* f. hó 21-én 6—7 óra között az ó-vári tornateremben egy 15 kőves, egy fedelő ezüst anker-óra ezüst lánczsal és dejelével, hátlapján kis hamker között orszolan van. A teremben, hol az óra éltent csak akadémiások és a terem szolgái voltak. A becsületese megalálto azt a rendőrkapitányi hivatalhoz mutassa be, illő jutalmazásban fog részesülni. — *Talált sapka.* A rendőrség egy pár nap előtt, egy valószínűleg bányász hallgató által elvesztett sapkát hozott be. Elvezetője jelentkezzék annak átvételére.

— **Tüzbe dobattak.** Nagy nézőközönsége akadt a fővárosban a mult napokban egy igen érdekes látványosságnak, amikor is a IX. hernelli előjáróság által kijelölt helyen Mauthner Odón magánygyekereskedő, kir. közevgyző jelenlétében épp ugy mint a mult év hasonló időszakban az országban és az osztrak birodalom területén elhelyezett bizományi magzskerevényből el nem adott magvakat gettette el. A felhalmozott nagy tömegből felesleg lángek rövid félóra alatt közgyezyileg hiteselezen megállapított 226.000 csomag konyhakerék és virágmagot 13450 frtnyi értékben emésztettek fel. Nagy elhatározás szükséges ahhoz, hogy ily értékű magvak, melyek legnagyobb részt még értékesíthetők volnának, de a vevőközönségek nem elegendék ki oly mértékben,

mint Mauthner-féle magvaktól megszokva vannak, ezen módon megsemmisülhetnek, másrészt azonban, megnyugtatólag szolgálhat ezen példa a Mauthner-féle magvaktól valódi közönségnek, mert teljesen biztos lehet abban, hogy csakis legutóbbi termés friss magot kap, mely mag úgy fajazonosság, mint hozam tekintetében mindenkor megfelel ama várakozásnak, melyet a kétéves közönség a Mauthner-féle magvakhoz joggal tűz.

Szerkesztői üzenetek.

Cunclator. F. évi június havában keltezt tudósítása megmagyarázhatatlan okból csak most került kezünkbe, most már természetesen hasznát nem vehetjük s elnézését kérjük.

H. H. Tarcazoikeit megkaptuk s azt kérem javítással közölni fogjuk, csak türelmet kérünk. Egy kissé több kerékdöntés és több történetet szeretnénk ezekben, erős akarattal lehet a lehet gyönyörű a kezdet nehezebbé s mi főlként feltehetőleg szivesen mozdítjuk elő a helyes ambíziót. Többet külön levelein.

Érdelősé Igara van, mi irántunk a skandalumoktól s ezektől éppen nem hajszolunk, örömmel mondjuk le még oly érdekes hír közléséről is, ha abban — hogy szavartól eljünk — csak egy pirinyót is veszeljéztetve van a közérdek. Abban is igazat adunk, hogy a sajtonak módjában áll hajhászni a szenezőit, de lám uraságunk, a sajtónak nem az a célja és feladata, különösen a vidéken nem, hol egyidőre talán is szenezőikkal lehet érdeklődni, de aloldandó megnyerési a komoly gondolkodásnak tetszését nem képer, már pedig higye el, hogy az iras komoly mestereség. Különb érdekes leleplezéseit nem közölhetjük.

H. G. A mérnöki állásra folyamodók kérvénye 50 kros bélyeggel látandó el. Okmányok fölöletlenül melléklendő. Mérnöki oklevél megkivántatik, ettől előres nem remélhető, mert törvény írja elő s legfeljebb 5 felsége adhat felmentést ez alól.

NYILT-TER.

Henneberg-selyem csak akkor valódi, ha közvetlen gyarából rendelik — fekete, fehér és kék 35 krtól 14 ftt 65 krtig méterként — sima csikos, kockázott, mintázottakak damasztól s a t. (melyek egy különféle minőségű és 2900 mintázatban) s. a. t. **postabőr** és **vámmentesen a hazához szállítva és mintákat postafordultával küld:** Henneberg G. (es. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájczba ezimézt k. v. elekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros helyig ragasztandó Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A selmeczi népbankban lejárt és ki nem váltott vagy meg nem hosszabbított zálogtárgyak november hó 11- és 12-én délután 2 órától kezdve az intézet helyiségében nyilvános árverésen eladatni fognak.

Az igazgatóság.

Egy 13—14 éves fiú ács- és molnár-tanoncznak, vagy küldözneknek fizetéssel felvétetik a Sztankay-féle hengermalomba.

A nagy válság!

New-York és London az európai szárazföldet sem kímélte meg és egy nagy ezüst-árnyag iránti vágya érezte magát arra, hogy a munkadíjak esekely megértése mellett összes készleten tulajdon, minélgyöze a következő megbízatásom van: Az alábbi megjelölt tárgyakat kész vagyok **6 ftt 60 krtól** ár feltevése mellett bárkinek is elküldeni, és pedig:

- 6 darab legfinomabb asztalkét, valódi angol pengével
 - 6 „ amerikai szabad ezüst villát (egy darabból készítve
 - 6 „ amerikai szabad ezüst evőkanalat,
 - 12 „ amerikai szabad, ezüst kávéskanalat,
 - 1 „ amerikai szabad, ezüst levesmerítőt,
 - 1 „ amerikai szabad, ezüst tejmérítőt,
 - 2 „ amerikai szabad, ezüst főtáspohárkát,
 - 6 „ angol „Viktoria” alsó eszét,
 - 2 „ díszes asztali gyertyatartót,
 - 1 „ thes-zsúrt,
 - 1 „ legfinomabb ezükor-szót,
- össz. 44 tárgyat **6 ftt 60 krtól**.
- Minden 44 tárgynak az ára azelőtt 40 ftt volt, jelenleg pedig csak **6 ftt 60 krtól** ár szállít le. Az amerikai szabad, ezüst teljesen fehér ftt, mely az ezüst színt 25 évig megtartja. — Bizonyítottá annak, hogy e hirdetésnek alapja

nem szélhámasság,

kütelzem magamat nyilvánosan, hogy mindenkinek, ki a megrendelt áruval nincs megelégedve, a lefűzetett árt minden fennakadás nélkül visszatértem; azért senkinek sem volna szabad elszalasztani, hogy magának ezen díszkészletet megszeresse, mely különösen mint **díszes karácsonyi és újévi ajándék,** valamint minden jó háziatársdál alkalmas

Kapható egyedül csak:

HIRSCHBERG A.

egyesült ázsia-amerikai szab. ezüstárúak főügynökségénél **BÉCS, II., Rembrandt-út 19 16. — Telephone 7114. sz.**

Vidékre vagy az árak előzetes elküldése után, vagy utánvét mellett szállít.

Ehhez tisztító por 10 kr.

Valódi csak a védő-jeggyel kapható: (Egészégi éremmel kiintetve)

(390) **Az elismert nyilatkozatok kivonata:**
A küldeményt megkaptam s nagyon meg vagyok elégedve; kérek még egy 6 ftt 60 kros díszkészletet.
Kolozsvar. **Báró Bánffy.**

A küldeményt megkaptam s meg vagyok elégedve; kérek még egy hasonló küldeményt.
Bosovics, Magyarország. **Keresztes Sándor,** főszolgabíró.

Az első küldeménytel nagyon meg vagyok elégedve; kérek még egy készletet.
Kaločas. **Majorsz János,** kanonok.

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz urnak, neunkircheni (Alsó-Ausztria) gyógyszerész, az antihemmatikus és antiarthritikus vértisztító tea feltalálójának.

Nem lépnék a nyilvánosság terére, ha nem tartanám elsőrendű kötelességemnek Wilhelm Ferencz urnak neunkircheni gyógyszerész urnak legforróbb köszönetem nyilvánítani azon szolgálatát, hogy vértisztító theája által fájdalmas köszvénybántalmaim megszűntek és hogy felhívtam e forrasztó betegségek szenvedők figyelmét ezen vértisztító theára. Nem vagyok képes híven leírni azokat a forrasztó fájdalmakat, melyeket köszvény-bajom 3 éven keresztül minden időváltozásnál okozott; így tudtam ezektől szabadulni, bárha számtalan gyógyszer és kénes forrókét használtam. Almatlanul lőtöttem élejeimet, étvágyam hova jobban elalgyott, szemem világa elhomályosult és testi erőm erősen hanyatlott. **Négy hétig használtam csak a Wilhelm vértisztító theáját** és nemcsak hogy egészen megszűntek fájdalmaim, de bárha már 6 hét óta nem használom többé a theát, testi erőm és egészségi állapotom javult. Erős a meggyőződésem, hogy bárki is, ki csuszos és köszvényes bántalmaiban ezen theához folyamodik, áldani fogja annak feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

A legkövőbb tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófnó,
alezredes neje.

(391)

Wilhelm vértisztító theája

Selmezbányán
Sztankay F. gyógyszerárban kapható.

139 darab

selmeczi keresk. és hitelintézeti

RÉSZVÉNYT

igen olcsón eladok.

Vételár fele készpénzben legott, másik fele pedig hat hót mul'va fizetendő le.

Kamatokat nem számítok.

Hell Jakab.

(392)

Kézimunkák,

nekülönbön himző-anyagok és himző-szövetek **rendkívül nagy választékban** szabott gyári áron kaphatók

Bérczi D. Sándor

kézimunka nagyiparosnál

BUDAPEST, Király-utca 4.

Képes árgyűzőknek 1185 eredeti kézimunka-rajzzal kívánatra rendelkezésre áll.

Gyári raktára a legjobbnak elismert

„VICTORIA” kézi himzőgépeknek.

Darabja 4 forint.

(396)

Viszonteladók árengedményt kapnak.

Hozzávaló himzőkeret és himzőanyagok nagy választékban.

Alapított 1858.

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár Részvény-Társaság

(ezelőtt WALSER FERENCZ)

BUDAPESTEN, VI. ker. Külső váci-ut 45. szám.

(397)

Süngönczim: **SZIVATTYÚGYÁR BUDAPEST.**

GY. RT:

mindenfélé gőzgépet, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmegtakarítás), petroleum- és benzín-motorokat. Keretfűrészeket, körfűrészeket és csertöröket, gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vaszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, sziz- és kézi hajtásra, valamint villamosüzemre. Artézi kutafelépítményeket vasból. Tűzfekendőköt és vízzállítókat, tűzoltósági felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkapartók és seprőgépeket, hőeket és uthengereket. Egészségügyi szereket, mint gőzfertőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telegeket, pözcsgődor tisztító készülékeket. Vas- és érczöntvényeket, harangokat. Keményöntésű aczélfelelű tüzrostélyokat egyenes és kigyóalokban, valamint polygon rostélyokat.

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszeszberendezéseket, központi fűtéseket.

Árgyűzők és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.

35—40